

2. Otrais pamats: prasība atcelt 2012. gada 14. septembra lēmumu nepagarināt apelācijas sūdzības iesniedzējas darba līgumu:

Pārsūdzētajā pirmās instances spriedumā Civildienesta tiesa esot pamatojusies uz argumentāciju, saskaņā ar kuru (bijušā) EMCDDA direktora 2012. gada 19. decembra lēmumā esot izskatīta apelācijas sūdzības iesniedzējas formālā 2012. gada 10. decembrī iesniegtā sūdzība, kurā – tostarp, bet ne tikai –, tika apstrīdēts (bijušā) direktora 2012. gada 14. septembra lēmums nepagarināt apelācijas sūdzības iesniedzējas darba līgumu. Tomēr, kā tas skaidri izriet no minētās vēstules paša formulējuma, to nevar šādi interpretēt. Gluži pretēji, tas esot lēmums, ar kuru ir jāuzsāk administratīvā izmeklēšana, pamatojoties uz apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzību. Turklāt šajā pašā vēstulē (bijušais) direktors esot noliedzis, ka tas būtu pieņēmis jebkādu lēmumu attiecībā uz apelācijas sūdzības darba līgumu. Pat ja būtu jāpiekrīt apstrīdētā lēmuma acīmredzami kļūdainajai interpretācijai, šis lēmums būtu pretrunā likumam un prettiesisks, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja iepriekš netika uzklausīta (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *CH/Parlaments*, F-129/12, EU:F:2013:203), un minētais lēmums esot uzskatāms par vienkāršu sagatavošanās aktu (spriedums, 2009. gada 16. marts, *R/Komisija*, T-156/08 P, EU:T:2009:69) un to kā tādu nevarot pārsūdzēt atsevišķi (spriedums, 2009. gada 10. novembris, *N/Parlaments*, F-71/08, EU:F:2009:150; un rīkojums, 2012. gada 23. oktobris, *Possanzini/Frontex*, F-61/11, EU:F:2012:146). Ar apstrīdēto lēmumu arī esot nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedumi, 1995. gada 19. oktobris, *Obst/Komisija*, T-562/93, EU:T:1995:181; 2000. gada 12. decembris, *Dejaiffe/ITSB*, T-223/99, EU:T:2000:292; un spriedums, 2012. gada 25. septembris, *Bermejo Garde/EESC*, F-41/10, EU:F:2012:135), pamatojoties uz lietas materiālos esošajiem pierādījumiem. Nav pat skaidrs vai (bijušajam) EMCDDA direktoram apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī bija pilnvaras rīkoties (rīkojums, 1996. gada 25. oktobris, *Lopes/Tiesa*, T-26/96, EU:T:1996:157). Ir jāatgādina, ka atbildētājs neiesniedza aizstāvības rakstu, kas savukārt padarot spriedumu par aizmugurisku spriedumu. Apstrīdētā pirmās instances sprieduma pamatojumā Civildienesta tiesa esot pamatojusies uz argumentāciju, ko atbildētājs bija minējis citā lietā iesniegtajā atbildes rakstā (F-22/14, *Gyarmathy/EMCDDA*), tādējādi pārkāpjot procesuālās robežas. Civildienesta tiesas pirmajā instancē pasludinātais spriedums attiecībā uz otro pamatu arī ir pretrunā lietas materiālos esošajiem faktiem un pierādījumiem. Līdz ar to tas ir jāatceļ un jāgroza, kā arī ir jāatceļ apstrīdētais lēmums.

Prasība, kas celta 2016. gada 13. jūlijā – Düll/EUIPO – Cognitect (“DaToMo”)

(Lieta T-381/16)

(2016/C 364/10)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Düll (Südergellersen, Vācija) (pārstāvis – S. Wolff-Marting, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Cognitect, Inc. (Durham, Ziemeļkarolīna, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DaToMo” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 6 715 627

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 19. aprīļa lēmums apvienotajās lietās R 1383/2015–2 un R 1481/2015–2

Prasītāja prasījumi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai preču zīmes Nr. 6715627 “DaTaMo” aptverto preču un pakalpojumu saraksta daļā, kas attiecas uz 42. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem, kuri nav tikuši atcelti saskaņā ar minēto lēmumu, nebūtu pievienots ierobežojums “all the aforementioned for the enterprise mobility management (EMM)”;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 40/94 50. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. jūlijā – *Grupo Osborne/EUIPO – Ostermann* (“DONTORO dog friendship”)

(Lieta T-390/16)

(2016/C 364/11)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spānija)* (pārstāvis – *J. Iglesias Monravá*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: *Daniel Ostermann* (Leipciga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “DONTORO dog friendship” – Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 112 381

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 28. aprīļa lēmums lietā R 2002/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ar kuru atļauta Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes Nr. 11 112 381 “DONTORO dog friendship” reģistrācija attiecībā uz 18., 20. un 35. klasi;
- atteikt Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes Nr. 11 112 381 “DONTORO dog friendship” reģistrāciju attiecībā uz 35. klasi saistībā ar “apģērbu, apavu un tekstilpreču vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības (arī izmantojot internetu) pakalpojumiem” un līdz ar to atteikt tās reģistrāciju saistībā ar minētajiem pakalpojumiem attiecībā uz 25. un 35. klasi;